

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 34,29 + 1,71 (HST) = 36 kan. dolarů Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089		Telefon: 416/530-4222 647/728-0654 Praha: 222-261-811 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time	
		Committed Á délai convenu	

No. 9.

(539.)

Vol. 24.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

Thursday,

July 17,

2014

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

Náchodská lavička

Je to zvláštní, jsou města, kde se snad nikdy žádný velikán nenarodil a nebo o nich nevíme. Třeba o nich nevím jen já. A pak jsou města, kde si slavné postavy podávaly ruce. Tak například v Litomyšli se narodili hudební skladatel Bedřich Smetana, malíř Julius Mařák, sochař Olbram Zoubek, žily zde Božena Němcová a zemřela zde Magdalena Dobromila Rettigová. Totéž platí o okresním městě Náchodě. I odsud pochází celá řada významných osobností. Mezi nejznámější z první poloviny minulého století patří spisovatelé Josef Škvorecký a Vratislav Blažek a filmový dokumentarista Jan Špáta. Shodou okolností, všichni tři měli blízko k filmu. Vratislav Blažek na mne nejsilněji zapůsobil s filmem *Starci na chmelu*, kterým se na podzim v roce 1966 otevíralo dnes již neexistující kino *64 U Hradeb*. Jan Špáta sérií dokumentárních filmů, z nich jsem jeden (*Evangelíci ze Železných hor*) promítl k 20. výročí Satellitu v prosinci 2011.

Jediného z této trojice jsem však znal osobně, Josefa Škvoreckého. První setkání, na které se pamatuji je z roku 1966, kdy v rádiu na tehdy nové stanici *Československo II* dávali hru Allan Stillitoa *Osamělost přespolního běžce* a můj starší bratr to po skončení okomentoval: „Ale ten Škvorecký to umí přeložit...“ Netrvalo dlouho a v hodinách češtiny se objevilo jméno *Škvorecký* opět. Bylo to někdy ve třetím ročníku na průmyslovce, kdy za onemocnělého profesora Blumauera zaskakoval učitel politické ekonomie Zlatohlávek. Hned první hodinu se nás zeptal, jestli známe některého do prava orientovaného spisovatele z první republiky. Pár popletených žáků, jmenovalo Čapka, tak ty posadil a pak vysvětlil, proč Čapek nemůže být pravicovým spisovatelem. Další hodinu přišel s článkem z Literárních novin, kde byl rozbor, proč jsou Škvoreckého *Zbabělci* průlomem do české literatury.

Během této hodiny jsme se dověděli, že spisovatelé před ním většinou popisovali děj, jako vševědoucí mágové znali myšlení všech aktérů děje, ale Škvorecký se na svět dívá očima jedné postavy – Dannyho Smiřického. Netrvalo dlouho a přečetl jsem si nejen *Zbabělce*, ale i další Škvoreckého povídky.

Po srpnu 1968 Škvorečtí odešli do exilu a my jsme žili svůj vlastní život. Dalo by se říci, že jsme hledali svoji identitu. Nějakou dobu se přešlapovalo na místě. To trvalo do roku 1973, kdy se přestalo čekat a spoléhat, že může něco plodného vzniknout z oficiální kultury. Najednou se objevila

Josef Škvorecký není v Náchodě nikdy sám

řada neoficiálních aktivit, vznikli Plastici, začal vycházet samizdat v edici Petlice a jinde. Stále častěji se objevovali neoficiální koncerty. Z té doby se datuje také dopis Václava Havla Gustávu Husákovi a do Československa pašují první knihy z nakladatelství *68 Publishers* v Torontu.

Vše ale vypadá dosti beznadějně a vrcholem byla *Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě*, kdy byl v Helsinkách 1. 8. 1975 podepsán *Závěrečný akt*, kde byl požadavek dodržování lidských práv. Najednou se vlády komunistických zemí zavázaly dodržovat takové svobody jako svobodu tisku, svobodu projevu, svobodu svědomí, či svobodnou výměnu informací. Většina disidentů to brala jako zradu – nový Mnichov. Obzvláště, když krátce po tom následoval v roce 1976 proces s Plasty. Jenže právě během tohoto procesu se sešli opoziční intelektuálové a o měsíc později se zrodila *Charta 77*.

Na druhou stranu i v stojatých vodách zahraničních rozhlasových stanic se začaly dít změny a ve vysílání *Hlasu Ameriky* se začaly pravidelně objevovat pořady Josefa Škvoreckého o literatuře a pokud jste šli v létě po ulici, z každého druhého okna se ozývala v devět hodin známá znělka. Přestože rostla represe, mizela atmosféra strachu. Ačkoliv režim stále vystrkoval drápky a my jsme seděli na Borech, mému příteli spoluvězni Aleši Macháčkovi se podařilo do kriminálu propašovat tranzistorové rádio. Jen jsem se divil, proč vždycky v devět večer míří do postele a s kabátem přes hlavu předstírá spánek. Později mi ukázal ten malý zázrak a občas jsem měl za úkol poslouchat, co je nového. Častokrát se pak druhý den diskutovalo o tom, co Josef Škvorecký z *Hlasu Ameriky* říkal.

Není divu, že když jsem v roce 1980 odcházel z Československa do Kanady, tak jsem tvrdil, že jedu ke

Škvoreckým do učení a tento sen se mi splnil, i když to nebylo tak jednoduché. V roce 1981 jsem se stal redaktorem *Nového domova* a ten se tehdy sázel na Avenue Road, kde sídlila firma *Prague Typesetting*, kterou Škvorečtí vlastnili a tak jsem měl možnost poznat Zdenu Salivarovou a Josefa Škvoreckého blíže. Tato spolupráce trvala až do roku 1986, kdy se *Nový domov* začal tisknout jako první československé noviny na stolním počítači.

Josef Škvorecký se stal již za svého života legendou. Byl spisovatelem, básníkem, filmovým scénáristou, literárním kritikem, vysokoškolským profesorem, skvělým vypravěčem, ale hlavně člověkem, který pomohl komukoliv, kdo se na něj obrátil. Miloval svůj Náchod, který v jeho knížkách figuruje jako Kostelec. A město Náchod nezapomnělo na svého slavného rodáka a 11. května letošního roku odhalilo lavičku Josefa Škvoreckého, kterou zhotovil sochař Josef Faltus.

Lavička s nadživotní postavou je ve středu města na Masarykově náměstí a budí značnou pozornost. Lidé se s oblibou nechávají zde fotografovat. Někdy přátelsky spisovatele obejmou, jindy zkoumají jeho klobouk, zřejmě nejtěžší klobouk na světě. Děti lezou dobromyslnému strýčkovi po ramenou a malá Šárka sochu polila vodou, aby pánovi nebylo na tom slunci takové horko. Přišla paní učitelka češtiny, která si udělala fotografii, protože o Škvoreckém bude druhý den učit. A když opouštíte náměstí směrem k autobusovému nádraží uvidíte *Náchodskou literární kavárnu*, která má název *Prima sezóna* a na štítě je jako živá černá kočka. Jedna ze čtyř, které byly nedílnou součástí domu na Sackville, kde Škvorečtí trávili svůj život v torontském exilu. Josef Škvorecký se opět vrátil do Náchoda.

Aleš Březina

***____

Kavárna Prima sezóna

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

www.spravvy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11

Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 34,29 + \$ 1,71 (GST) = \$ 36,00,
pro ostatní svět CND/US \$ 50 .

v ČR 800 Kč, na Slovensku 30 eur.

PDF elektronicky \$ 20 -

V ČR 200 Kč , na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedeľ'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Najbližší bohoslužby: 10.8., 7.9., 19.10., 23.11. a 7.12. vždy v 13 hodin.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 4. října v 11 hodin

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 4. října v 17 hodin.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 5. října v 11 hodin.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Pharish, 4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby budou oznámeny.

Důležité upozornění

Vzhledem k tomu, že jako ostatní noviny a časopisy i Satellite prodělává finanční krizi, budeme od 1. ledna 2015 vycházet jako měsíčník. Museli jsme také upustit od vydávání prázdninových dvojčísel. Letos tedy vyjdeme čtrnáctkrát (většinou každé tři týdny) a k tomu stále ještě plánujeme vánoční dvojčíslo. Přesný rozvrh naleznete na této stránce.

Abychom kompenzovali čtenáře, rozhodli jsme se snížit předplatné ze 40 dolarů na 36 dolarů. Těm z vás, kteří mají zaplacen do prvního pololetí roku 2015, jsme prodloužili předplatné o jeden měsíc. Pokud máte předplaceno do druhého pololetí roku 2015, jsme prodloužili předplatné o dva měsíce. Někteří mají dokonce předplaceno do první poloviny roku 2016, tam jsme přidali tři měsíce. U ostatních, kteří mají předplaceno do roku 2016, jsme navýšili předplatné o čtyři měsíce.

Můžete rovněž dobrovolně stále posílat předplatné 40 dolarů, pak čtyři dolary věnujeme na tiskový fond, z kterého financujeme posílání novin sociálně slabým.

Děkujeme za pochopení!

Aleš Březina

vydavatel Satelitu 1-416

Česká televize

Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1

(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: novavize.ca@gmail.com

Informační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,

před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,

ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

20. 7. (ne) 17:00

Nokturna na Masaryktownu
Koncert z hudby J. S. Bacha,
G. F. Händela, W. A. Mozarta
a A. Dvořáka

Restaurace Praha

450 Scarborough Golf Club Rd.

Tel.: 416/289-0283

27. 7. (ne) 13:00

Eva a Vašek

Hala kostela sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

23. 8. (so)

Jednodenní duchovní obnova farnosti
sv. Václava

Kostel sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto,

20. 9. (so) 19:00

Vinobraní s hudbou Miro Letka

Hala kostela sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

21.9. (ne) 17:00

Nokturna v městě

John Holland - tenor

Danielle Dudycha - soprano

William Shookoff – klavír

Výběr z českých oper

A. Dvořáka, B. Smetany, L. Janáčka

Kostel sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

28. 9. (ne) 10:30

Svatováclavské posvícení

Slavnostní bohoslužby

Kostel sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

26. 10. (ne) 17:00

Nokturna v městě

Ivan Ženatý – housle

Milan Kasík - klavír

A. Dvořák, L. van Beethoven

Kostel sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

23. 11. (ne) 17:00

Nokturna v městě

Janáčkovo kvarteto

A. Dvořák, L. Janáček, B. Smetana

Kostel sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

2015

18. 1. (ne) 17:00

Nokturna na Masaryktownu

George Grosman jazz kvartet

Restaurace Praha

450 Scarborough Golf Club Rd.,

Scarborough

22. 3. (ne) 17:00

Nokturna na Masaryktownu

Ukázky ze světových oper

Iain Scott

Audio-vizuální prezentace

Restaurace Praha

450 Scarborough Golf Club Rd.

25. 5. (ne) 17:00

Nokturna v městě

Boris Krajný - piano

Kostel sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

Jak vyjdeme v roce 2014

9 - 17. 7. 2014

#10 - 14. 8. 2014

11 - 4. 9.2014

12 - 25. 9. 2014

13 - 16 .10. 2014

14 - 13. 11. 2014

15/16 - 11. 12. 2014

Za Janem Matějovičem

Rozloučení s Janem Matějovičem, který zemřel 21. června 2014, v kostele sv. Václava v Torontě 25. června 2014

Poprvé jsme se určitě setkali – ale na to se nepamatuji - na lodi *U.S.A.T' le Roy Eltinge*, která přistála v Halifaxu s nákladem 113 lidí, uprchlíků z Československa 23. dubna 1949. Mezi těmi 113 byl Jan Matějovič a já. A když o 50 let později Jan Waldauf, třetí z oněch 113 uprchlíků, organizoval naši schůzku, bylo nás ještě – pokud to bylo možno zjistit – 69. V posledních 15 letech si u brány do věčnosti podáváme ruce.

S Janem Matějovičem jsem se víc sblížil až v posledních 10 letech. Ne, že bychom se pravidelně stýkali. Potkávali jsme se v tomto kostele při mši, nebo na krajanských výročích, koncertech a slavnostech. Ani jeden ani druhý jsme netrpěli potřebou vychloubat se svými vítězstvími, či truchlit nad svými prohrami. Jen pomaloučku - někdy až po jeho smrti - jsem se dověděl tak základní fakta jako místo a datum jeho narození.

Začnu tedy jeho narozením: Jan se narodil v Klatovech, v městě proslaveném v lidových průpovídkách, 22. dubna 1929. Datum

zajímavé tím, že jen o jeden dubnový den (23. dubna) –ale o dvacet let později - přistál ve své nové vlasti. Bylo mu dvacet let. Po komunistickém puči uprchl do Německa. Podle všech informací, do Kanady připlul – jak na začátku uvádím - 23. dubna 1949. Na jednom místě v knize o Česích a Slovácích v Kanadě, jsem ale napsal, že do Kanady přišel až v roce 1951. V roce 1951 pravděpodobně přišel do Toronta – po splnění jednoročního závazku po příchodu do Kanady pracovat v lesích nebo na farmě. Omlouvám se.

O jeho příchodu do Toronta je možno říci, co historik napsal o Cézarovi: přišel, viděl, zvítězil.. V roce 1962 převzal starou firmu, Drummond Metal Products Ltd., výrobce aluminiových profilů, trubek, stavebních materiálů a železářského zboží. Změnil její zaměření a stará anglosaská firma se stala největším dovozcem dveří a podobných produktů v Torontu.

Janův obchodní úspěch, jakkoliv pozoruhodný, je jenom částí – a myslím že ne nejdůležitější – jeho života. Jan patřil k

těm blahoslaveným, kteří věří, že podle skutků poznáte je. Poznáte je podle jejich pokory. Všichni jsme byli svědky Janovy pokorné služby své farnosti, která v něm měla – jak zaznamenala knížka o Česích a Slovácích v Kanadě - pokorného muže víry a mecenáše nevšední štědrosti. Jeho štědrost přesahovala rámec jeho farnosti i jeho národnosti: před několika lety Torontská univerzita dělala sbírku na projekt – nepamatuji si přesně o co šlo. Jan – skoro jako by to bylo samozřejmé – věnoval slušnou částku. (Každoročně podporoval i naše noviny, pozn. red.)

Posledních pár roků jsem viděl, jak se ztrácí, jak se vzdaluje. Tiše, jako kdyby se nic nedělo. Ale ono se dělo: Se světem, s lidmi, místy i věcmi se loučil jeden z našich nejcennějších lidí.

Vím, že Jan Matějovič miloval svět, ale ještě více miloval Boha. Sbohem Jene!

Jeho manželce Jarmile, synům Janovi a Georgeovi a jejich rodinám vyslovuji upřímnou soustrast.

Josef Čermák

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví
Czech Embassy
251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát
Czech General Consulate
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate
of the Czech Republic
Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW.
Calgary, AB T2V 0E5
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 259-4533
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Montreal, Quebec
Honorary Consul:
JUDr. Hynek Žilkovský
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC
Tel.: (514) 316-4383
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates
of the Slovak Republic
Calgary, AB:
424 Varsity Estates Place NW
Calgary, AB T3B 3B9
Tel.: (587) 333-6831,
Fax: (206) 424-0205.
E-mail: richard@wolffi.com
Mr. Richard Wolffi, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972,
Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca;
slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martincek, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Naše internetové stránky

Satellite 1-416
Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjití novin.
satellite1-416.com
zpravy.ca
spravy.org
spravy.ca

Toto číslo v PDF
www.9.satellite1-416.com
www.9.zpravy.ca
www.9.spravy.ca

Kalendář
Co se připravuje
v krajanské komunitě v Kanadě
kalendar.satellite1-416.com
kalendar.zpravy.ca
kalendar.spravy.ca

Nové divadlo
O jednotlivých představeních
Nového divadla v Torontu
divadlo.zpravy.ca

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,37 CDN
1 CDN \$	18,64 Kč
1 EURO	1,47 CDN \$
1 EURO	1,47 CDN \$
1 CND \$	0,68 EURO
1 US \$	1,08 CDN \$
1 CND \$	0,92 US \$
Universal Currency Converter - 19. 6. 2014	
— — — — —	
1 CDN \$	18,60 Kč
1 EURO	27,44 Kč
1 US \$	20,14 Kč
ČNB - 19. 6. 2014	

Toto číslo jsme dali do tiskárny

14. 6. 2014 ve 3:00

Přístí číslo vyjde:

14. 8. 2014

Uzávěrka: 11. 8. 2014

Program
OSLAV 50. VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA SV. VÁCLAVA V TORONTU
SOBOTA 23. 8. 2014
JEDNODENNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA FARNOSTI
S P. JANEM ŽALUDOU - PODROBNOSTI M. JANKOVÁ (416-614-0550)

SOBOTA 20. 9. 2014 - VINOBRANÍ S MIRO LETKEM OD 19.00 HODIN
VSTUPNÉ \$ 30,00 (STUDENTI \$ 15,00) ZAHRAJUJE VEČERÍ. VSTUPENKY U PANÍ DANY (416-538-2468)
MŠE SV. S NEDĚLNÍ PLATNOSTÍ BUDE V 18.00 HOD.

NEDĚLE 28. 9. 2014 - SVATOVÁCLAVSKÉ POSVÍCENÍ
SLAVNÁ MŠE SVATÁ V 10.30 HOD. S OTCEM BISKUPEM VÁCLAVEM MALÝM
A S OTCEM BISKUPEM PETREM ĚSTERKOU. NÁSLEDUJE SLAVNOSTNÍ OBĚD
LÍSTKY NA OBĚD U PANÍ DANY (416-538-2468) CENA \$ 20,00, DĚTI \$10,00

St. Wenceslaus Church, 496 Gladstone Ave. Toronto

NOCTURNES IN THE CITY
PRESENTS A SPECIAL CONCERT OF AMAZING YOUNG TALENT FROM THE CZECH REPUBLIC

Masterpiece
SUNDAY
20. 7. 2014 AT 5PM - PRAGUE RESTAURANT IN SCARBOROUGH

Eliska Latawiec - Mezzosoprano Eva Mystlová - Flute Zuzana Michalcová - Soprano Ivana Michalovicová - Piano, Organ

Programme:
J. S. Bach, G. F. Handel, W. A. Mozart, A. Dvořák

Tickets \$20.00 at the door. For reservations call 416 289 0283

Translations

EVA MESTICOVÁ

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Dr. Petr Munk Chiropraktik

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
AND CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

we provide

Registered Massage Therapy

Craniosacral Therapy

Lymphatic Drainage (CDT)

Lymphoma Treatment

Hot Stone Massage

Low Level Intensity Laser

Naturopathic Medicine

Acupuncture

Chiropractic Treatments

Relationship Issues and Psychotherapy
Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.

Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)
Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca

Pan ministerský předseda se mýlí

12. června 2014 byl v Novém domově pod názvem *Dinner with PM Stephen Harper* uveřejněn článek o večeri s ministerským předsedou Stephenem Harperem, akci organizace *Tribute to Liberty (TTL)* na podporu postavení památníku obětem komunismu v Ottawě. Článek v prvním paragrafu informuje, že *TTL* inkorporovaná v roce 2008, v září 2009 obdržela od *National Capital Commission (NCC)* povolení postavit památník a v roce 2012 byl k tomu účelu přidělen v Ottawě pozemek mezi knihovnou a archivem a Nejvyšším soudem. (Povolení postavit památník bylo ve skutečnosti uděleno *Tribute to Liberty with Founding Partner, Open Book Group*).

Ministerský předseda Harper ve svém projevu uvedl, že v roce 2008 se *TTL* na jeho vládu obrátila s myšlenkou postavení památníku a s otázkou, jest-li by vláda by byla ochotna s *TTL* na projektu spolupracovat. Ministerský předseda zřejmě považuje akci *TTL* v roce 2008 za datum zrození (i prvního kroku k jejímu uskutečnění) myšlenky postavit v Ottawě památník obětem druhého ideologického šílení, které Evropu zachvátilo v minulém století. Je-li tomu tak, pan ministerský předseda se mýlí.

Myšlenka uctění památky obětí komunismu v Ottawě se nezrodila v roce 2008. Před řadou roků česká a slovenská komunita v Torontu umístila v parku vlastněném *Masaryk Memorial Institut Inc. (MMI)* v Scarborough památník obětem komunismu: muže přibitého na kříž a nazvala ho *Znovu Ukřižovaný (Crucified Again)*. V parku se každý rok, mimo jiné akce, pořádá Český a Slovenský den. V červnu 2007 se ho zúčastnili dva čestní hosté: Hon. Jason Kenney, který tehdy ve vládě Stephena Harpera zastával úřad *Secretary of State for Multiculturalism* a H.E. Pavel Vošalík, velvyslanec České republiky v Kanadě. Stáli v blízkosti památníku. Byl jsem svědkem (stál jsem vedle nich) když Jason Kenney poznamenal, že je škoda, že památník není umístěn v místě, kde by ho vidělo více lidí.

Tato poznámka se stala inspirací pro torontskou grafickou, Zuzanu Hahnovou, aby vytvořila pracovní skupinu složenou z její charitativní organizace *Hearts Open Toronto, Sokol Canada a Dare Theatre* pod jménem *Open Book Group (OBG)*, v té době také podporovanou *Českým a Slovenským sdružením v Kanadě a MMI*. 31. ledna 2008 (tedy začátkem roku, v kterém *TTL* předložila vládě svoji myšlenku), *OBG* uspořádala první, velmi úspěšnou schůzku, již se účastnili představitelé 13 etnických skupin v Torontě. Na této schůzce Zuzana předložila svůj plán pro vybudování památníku. Další schůzka se konala o necelý měsíc později, 22. února 2008, v *Polish Congress Hall*, na které byl předveden model památníku. Této schůzky se zúčastnil jako čestný host, Jason Kenney. Podporu projektu vyslovila řada veřejných osobností: Václav Havel, Stephen Harper, Jason Kenney, Peter MacKay, Lindsay Blackell...

Několik měsíců později – bez jakéhokoliv předběžného oznámení Zuzaně Hahnové nebo komukoliv z její skupiny, Alide Fortsmanis, která se aktivně zúčastnila obou zmíněných schůzek, se svými známými vytvořila organizaci – o níž hovořil Stephen Harper - *Tribute To Liberty*, s posláním vybudovat v Ottawě památník obětem komunismu. Zatímco Zuzana Hahnová přestala pro *TTL* a kancelář ministerského předsedy existoval, já – ačkoliv jsem byl členem správní rady *OBG* - jsem byl pozván, abych se stal členem správní rady *TTL*. Samozřejmě jsem odmítl. Ale všichni v *OBG* jsme souhlasili, aby náš čestný předseda, Charley Coffey, O.C., přijal funkci čestného předsedy ottawského projektu ve správní radě *TTL*. Charley Coffey funkci přijal a naše dvě organizace se po nějakou dobu formálně tolerovaly.

Obě – i když separátně – podaly NCC žádost o povolení postavit v Ottawě památník obětem

komunismu. Obě byly pozvány do Ottawy k jednání a obě pozvání přijaly (*OBG* byla reprezentována Zuzanou Hahnovou a Tim Egan zastupoval *TTL*) a předložily své návrhy. *NCC* schválila koncept památníku, ale odmítla použití – ve jménu projektu – slova *komunismus*. Toto rozhodnutí vyvolalo živou diskuzi v kanadském tisku. Jméno památníku bylo tématem dvou telefonních konferencí (17. a 19. září 2009) mezi mluvčími *NCC*, Alidou Fortsmanis a Tim Eganem (zastupujícími *TTL*), a Josefem Čermákem za *OBG*. 22. září 2009 *NCC* udělila *TRIBUTE TO LIBERTY WITH FOUNDING PARTNER, OPEN BOOK GROUP*, povolení postavit na federálním pozemku památník pod názvem *MEMORIAL TO VICTIMS OF TOTALITARIAN COMMUNISM – CANADA, LAND OF REFUGE*. Jméno organizací zřizující památník bylo později změněno (údajně Jasonem Kenney) a vypuštěna jakákoliv zmínka o *Open Book Group*.

Open Book Group 26. listopadu 2009 uspořádal večer, při kterém herci zastupující oběti komunismu z různých zemí v programu nazvaném *Voices in the Wall (Hlasy ve stěně)* hovořili o svých osudech. Video tohoto programu, pořízené Zuzanou Hahnovou, bylo později promítáno i na Karlově univerzitě. (Zuzana – se svým synem Brandonem – rovněž natočila video o Edě Ottové, jejíž bratr byl komunisty popraven a která se svojí matkou strávila 10 let v komunistických vězeních). Peníze získané tímto projektem a dary členů skupiny byly – poněvadž o finanční situaci *TTL* nebylo nic známo – uloženy na zvláštní účet. Ani o jeden ani o druhý program *TTL* neprojevila nejmenší zájem. Chování vedení *TTL* vůči Zuzaně a její skupině bylo tak nepěkné, že Charles Coffey udal jeho nepěknost jako důvod své rezignace na funkci čestného předsedy projektu.

Po zvolení Ludwika Klimkovského předsedou *TTL* jsem očekával, že nový předseda přinese do vedení *TTL* filosofii spolupráce. Poslal jsem mu gratulaci a šek na 1000 dolarů pro *TTL* na památník. Současně jsem se zmínil o nepěkném jednání s *OBG*. Dostal jsem standardní poděkování, s výčtem úspěchů *TTL* (včetně

povolení *NCC* postavit památník, oficiální podporu kanadské vlády a dar pozemku). Ani zmínka o *OBG*. Informace na Google mluví o *TTL*, panu Klimkovském, a cituje vyjádření vděčnosti *TTL* panu Harprovi a Kenneyovi.

Domnívám se, že každý, komu leží na srdci postavení památníku by měl přispět (Zuzana Hahnová a všichni členové její skupiny souhlasili se zasláním *TTL* částky na zvláštním účtu). Oceňuji dlouholetou podporu Harperovy vlády tomuto projektu. Ale nemohu mlčky přejít způsob, jakým projekt je uskutečňován. Projekt byl započat Zuzanou Hahnovou a její skupinou – pokud vím (nikoho jsem se neptal) nikdo není členem konzervativní strany, a pravděpodobně – snad s výjimkou pana Coffeyho - ani jiné strany. To platí i o mně, i když jsem od okamžiku, kdy jsem k tomu byl oprávněn, volil ve všech obecních, provinčních i federálních volbách. Na druhé straně stojí Alide Fortsmanis, všeobecně známá jako agilní stoupenkyně konzervativní strany a častá návštěvnice politické Ottawy.

Paní Fortsmanis se zúčastnila obou schůzek, organizovaných Zuzanou Hahnovou a ministr Kenney druhé schůzky, na níž byl uveden model památníku. Domníval bych se, že federální vláda byla o akci dobře informována. Jedině, jak si dovedu celý nepěkný příběh, který následoval předvolební tah: Ministerský předseda Harper i ministr Kenney jsou si vědomi, že v Kanadě žijí miliony voličů, kteří (nebo jejich rodiče) byli narozeni v zemích ovládaných Sovětským svazem. Příští federální volby v Kanadě jsou za dveřmi. Ottawský památník obětem komunismu není maličkostí a vláda a strana, která ho může nabídnout jako svůj dar, půjde do voleb s určitou výhodou. Tak nějak se zrodil plán zneviditelnit Zuzanu Hahnovou a *OBG*, inkorporovat *TTL*, zviditelnit sebe při propagačních akcích, a někdy před volbami předat památník jako dar konzervativní vlády a strany národu. Kdyby to nebylo – zvláště vzhledem k mravní podstatě projektu – tak nemorální a smutné, četlo by se to jako zajímavá stránka z Orwellova satirického románu *1984*.

Josef Čermák

Hala kostela sv. Václava
2014 SUNDAY JULY 27, 1:00 PM

496 GLADSTONE AVENUE (KRIZOVATKA BLOOR A DUFFERIN)

TORONTO ON, M6H 3H9

RESERVATION: 416 532 5272

EMAIL: LIBOR@HOTMAIL.COM

MOZNOST ZAKOUPENI OBEDA.

\$20

Barum Czech Rally Zlín se pojede v závěru srpna

Zlínská Rally patří dlouhodobě k nejvýraznějším motoristickým akcím v České republice. Ročně ji v průměru navštíví půl milionu návštěvníků z Kanady, USA, Francie, Itálie, Japonska, Austrálie, Anglie, Švédska a dalších zemí. Po vyhodnocení pozorovatelí světové federace FIA patří *Barum Czech Rally* svou propracovaností a důraznou důsledností k nejlepším soutěžím nejen v Evropě, ale i ve světě! Potvrdil to rovněž svou přítomností ve Zlíně prezident Mezinárodní světové federace FIA Jean Todt, bývalý výkonný ředitel Formule 1 stáje Ferrari. Barumka jako gumařská soutěž se stala celospolečenskou kulturní záležitostí. Těší se na ni návštěvníci z nejrůznějších míst světa. Ti si rezervují pobyt ihned po skončení předchozího ročníku! Barumka patří k rozhodujícím činitelům pro výrobu pneumatik pro

Na Barum Czech Rally se objeví i historická vozidla

silniční provoz a slouží k testování jejich vlastností pneumatik, které se vyhodnocují a jsou rozhodující pro výrobu. Vše garantuje bezpečnost silničního provozu. *Barum Czech Rally* je nápomocna pro další lepší osud motorových součástí vozů Škoda. Zatím co muži sledují souboje o cenné sekundy do mistrovství Evropy, pro ženy a děti je připraven doplňkový program: módní přehlídky, auto trenažery, či ženské souboje v kulečnicku. Možnosti bruslení, filmové produkce, sledování společně s dětmi! Pro některé ženy je připravena ukázka vaření valašských jídel. To vše si mohou také názorně vyzkoušet a posléze prezentovat ve svých kuchyních. Pro foto příznivce je vyhlášena fotosoutěž o ceny. Hlavním bodem *Barum Czech Rally Zlín* je bezpečnost, na níž jsou pořadatelé kladení zvýšené požadavky. Každý pořadatel svěřeného úseku musí absolvovat písemnou zkoušku, ústní, posléze i praktickou ukázkou své možné způsobilosti jako pořadatel. Součástí testu před startem u pořadatelů je test na alkohol. Na organizaci soutěže se dbá i po skončení, kdy se provádí hodnocení a detailní rozbor. Ty slouží k odstranění případného nedostatku. Mezinárodní automobilová federace FIA si vysoce váží mravenčí důsledností pile ředitele soutěže Barum Czech Rally Zlín pana Miloslava Regnera- *Ten má přezdívku Novodobý Baťa Regner*. Patří k nejúspěšnějším propagátorům města Zlín celosvětově. Velký kus velmi zodpovědné práce odvádí Bc. Roman Ordelt, vedoucí tiskového střediska Barumky. Jeho zásluhou je v předstihu veřejnost informována o možnostech s důrazem na bezpečnost diváků a všech, kteří jsou na Barum Czech Rally Zlín. Není žádným tajemstvím, že právě pro disciplinovanost, etiku, mezinárodní prestiž, se pravidelně sjíždějí experti z celého světa a vnímají pořadatelské práce Barumky. Poznatky se posléze uplatňují právě u nich. Někdy si postesknou: „Asi nám chybí to vaše baťovské nasazení – pracovitost, smysl pro detail, což je rozhodující.“ Je zajímavé, že na Barumku pravidelně cestují také pořadatelé slavné dálkařské soutěže Rally Dakar z Jižní Ameriky, ale také z původní Afriky, kde se stále jezdí *Africký Dakar*. Termín Barum Czech Rally Zlín je 27.8.-31.8.2014. Barumka je součástí Mistrovství Evropy a je opravdu těžké Barum Czech Rally dojet do cíle pro její mimořádnou náročnost. Komu se to podaří má otevřenou cestu do světa, říkájí činovníci FIA, tedy rozhodného orgánu světa pro tuto akci. Na bezpečnost a vlastní průběh dohlíží několik helikoptér včetně policie, zdravotní služby a pořadatelů. Součástí je nyní 7. ročník Historic Rally, letos rozšířené pro 60 posádek. Trasa je shodná s evropským průjezdem. K největším tahákům Barum Czech Rally je páteční rychlostní zkouška v uzavřeném areálu bývalého obuvnického závodu *Svit Zlín*. Noční rychlostní zkoušku sleduje několik tisíc disciplinovaných účastníků. Ti, jak je známo, jsou na místech někdy až 10 hod. před startem.

Program: Středa 27. 8.seznamovací jízdy za bezpečnostního sledování policie.

Čtvrtek 28. 8. administrativní a technická přejímka vozidel.

Pátek 29. 8. 10.-13.hod testovací rychlostní zkouška pro diváky *Shakedown*. 17. hod. slavnostní start před budovou a prostranství Magistrátu města Zlína se slavnostním ceremoniálem.

Sobota 30. 8. start 1. etapy a cíl 1. etapy.

Neděle 31.8. start do 2. etapy a cíl 2. etapy. 15 hod. vyhlášení výsledků a udělení cen za přítomnosti široké veřejnosti spojené s autogramiádou a módní kulturní show.

news photo Allén Mirko Fojtů-Zlín

Kdo se neučí stárnout, bude v samotě vadnout

Téma filmového stárnutí začalo na pohřbu Tonyho, kterého srazil infarkt ve věku 56 let. Příbuzní stáli u rakve v pohřební síni a v křesle seděla stařenka, Tonyho matka, a hlasitě naříkala a bědovala. „Co může být v životě horšího než pohřbívat vlastního potomka?“ zašeptal mi Zdeněk do ucha, když jsme stáli v zástupu kondolujících. Osobně pociťuji na pohřbech alarmující útěchu, že neležím v rakvi já, což v blízkosti své sedmdesátky nepovažuji za pocit hanebný. Kvůli zdrčené matky nesláblo a Zdeněk i Eva přijali s povděkem návrh zajít na kafe do bufetu v areálu pohřební budovy.

Srkali jsme kávu z Zdeněk hartusil, že nikdo není na stárnutí vyškolený a Eva, aby obrátila vítr v plachtách naší sklíčenosti, řekla: „Znáte vy kinaři nějaké dobré filmy o stárnutí?“

Pohřeb byl v půlce května a první týden potom jsme debatovali, co film o stárnutí obnáší až jsme se shodli, že naše trojka slavných českých filmů na téma stárnutí, kde jde na prvním místě o stárnutí, jsou tyto: klasický *Císařův pekař*, kde stárnoucí císař Rudolf baží po lektvaru mládí a Werich v dvojroli pekaře báječně ukazuje, že život je daleko víc než pečování o vzhled a mladický šmrnc. Druhý náš favorit je *Babí léto* z počátku 21. století, přesně 50 let po Werichově *Císaři*, ve kterém senioři filmu Brodský a Zázvorková odlišným způsobem vnímají podzim života: zatímco Zázvorková se chystá na smrt, Brodský chce užít co se dá s povzdechem, že být starý a chudý, je peklo. A třetí vedlo jsou *Vratné láhve*, ve kterém

penzionovaný učitel nechce dělat důchodce a hledá vyžití pracovní i erotické, což jsou dvě aktivity, která dávají životu smysl, ne?

V dalším týdnu jsme přizvali houf přátel - kinařů, aby přispěli svými oblíbenými filmy o stárnutí, a je zajímavé, jak téma zaujalo.

Protože tuto zprávu zapisuji česky, jsou uvedeny jen pětihvězdičkové filmy v českém výtečném dabingu, což Eva prověřila, i když jsou všechny z hollywoodské produkce, a nadále čekáme na další nápady. Veteráni filmu Henry Fonda s Kathrine Hepburnovou zhotovili skvostný pohled do počátku Henryho demence ve filmu *Na zlatem jezeře* v roce 1981 a jejich příběh na letním pobytu je dodnes kouzelný. Dva proslulí srandisti Lemmon a Matthau ve filmu *Dej si pohov*, kámoši z roku 1993 ukazují své stárnutí jako sérii srandovních situací a berou stárnutí, jak to nejlip jde, v přátelství prošpikovaném zlomyslností. Stárnoucí Jack Nicholson natočil film zvaný *O Schmidtovi*, příběh penzionovaného pojišťováka, který bere svou manželku jako součást domácnosti, až se ona náhle svalí díky mrtvici a zcela bezradný Nicholson se snaží najít, proč by dále žil. Vyzrálý kinematograf Woody Allen si pohrál v roce 2009 s tématem stárnutí ve filmové legraci *Užívej si dokud to jde*, kde probírá své hlavní téma, že cokoliv je povoleno, pokud to neublíží jiným lidem.

Kontrastem je film *Tahle země není pro starý* z roku 2007, kde omšelý šerif Tommy Lee Jones rozjímá, že brutální zločinnost roste a on už nemá sílu, aby svůj poslední případ vyřešil a odchází do penze, ve které trpí nečinností, když nemá do čeho píchnout. Zachovalá šedesátnice Meryl Streep hraje hloubavou roli ve filmu *Druhá šance* z roku 2012, ve kterém usiluje pozvednout své třicetileté manželství a manžel Tommy Lee Jones urputně vzdoruje, že by osvěžení manželství bylo možné a vnější pomoc v manželské poradně měla jakékoliv výsledky.

Láska v seniorském čase je oblíbený úhel pohledu na stárnutí a tak jsme se dobabrali k romantickým filmům, které oslazují stranuti: film *Lepší pozdě než později*, 2003, o celoživotním sběrateli dívek Jack Nicholson se zakouká do zajičkovy matky, Diane Keaton a postupně přes několik infarktu vidí, že potřebuje více péče a zájmu, a ne blbnutí na parketu a divák je rád, že film končí happy endem dvou seniorů. A podzimní lásku zkoumá Meryl Streep ve filmu *Nějak se to komplikuje*, 2009, kdy váhá mezi záletným ex-manželem a milým architektem a zkoumá, co vlastně v podzimu života žena si žádá a potřebuje. Připomínám své kinařské PoPoPo, tedy že cílem musí pobavit a poučit a pozitivně skončit, na čemž zakládám své filmové hodnocení a furt to opakuju, že už nevím, kdo to první řekl.

Než jsem to dopsal, přišel mi z Moravy starší film *Romeo, Julie na konci listopadu* 1971, ve kterém senior Höger najde zalíbení v Medřické, kdy oba už od života nic nečekají a objevují společnou budoucnost. Moc krásné koukání a původní českou trojku jsme se souhlasem Zdeňka rozšířili na kvarteto a pořad se těším na další návrhy.

Ross Firla – Sudbury

SOKOL CANADA
cordially invites you to the annual
49th SUMMER GAMES
SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ
Srdečně zve všechny na své
49. LETNÍ HRY

Saturday, August 9, 2014 At Masaryktown
Konané v sobotu 9. srpna 2014 na Masaryktownu

Hry jsou otevřené všem – Games are open to all
Rekreační volejbal - Recreational volleyball

Registration: 10.00 a.m. ,start : 12.00
Entry: Sokol members kids \$ 2.00 adults \$ 5.00
Nonsokol members : kids \$ 5.00 , adults \$ 8.00

Zápisné v 10.00 hodin, začátek: 12.00
Startovné : Sokolové - děti \$ 2.00, dospělí \$ 5.00
Ostatní : děti \$ 5.00 , dospělí \$ 8.00
For more information please contact

anna.sokol@bell.net

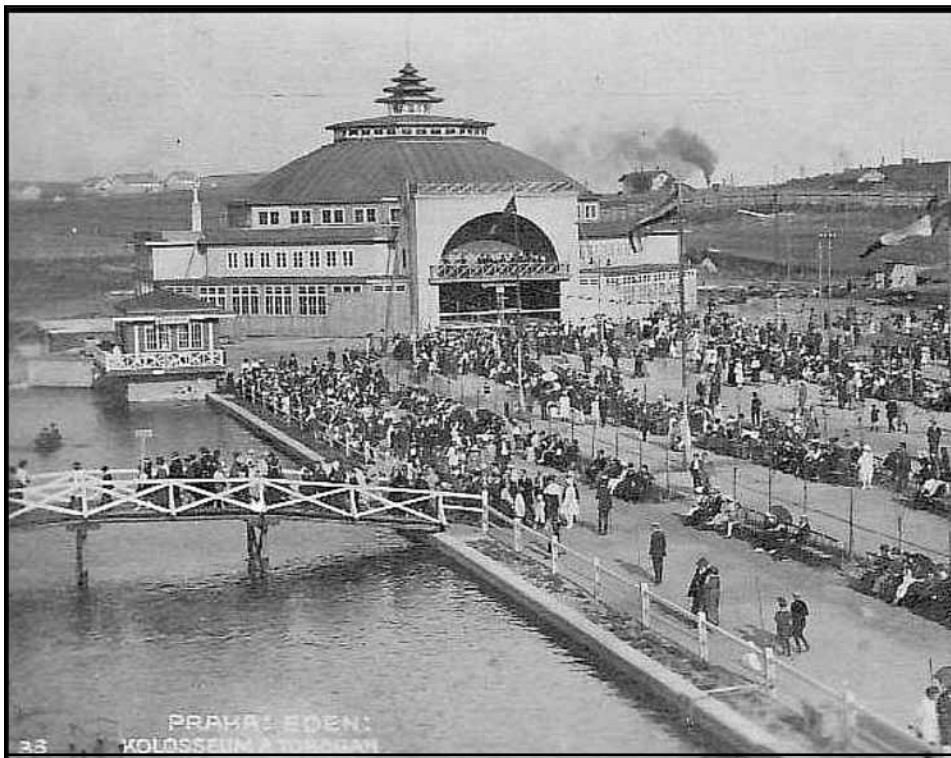
or wendynewmarket@sympatico.ca

www.sokolcanada.ca

Zapomenutý lunapark v Edenu

Horská dráha měřila 5 kilometrů

Zábavní a sportovní park Eden byl otevřen v roce 1922. Atrakce byly umístěny mezi dnešní křižovatkou Vršovické třídy s ulicí Bělocerkevskou a železniční tratí, kolem „laguny“, v místech někdejšího rybníčku pod Bohdalcem.

Před válkou se chodilo do Edenu hlavně v neděli. Vzít děvče do ráje bylo pro prvorepublikové mládence takřka povinností.

V Edenu byla velká vodní plocha zvaná Laguna, na které jezdily loďky a večer se hrálo divadlo. Uprostřed stálo Colosseum, ve kterém byla velká tančírna. Ke Colosseu vedlo dlouhé korzo lemované alejí a stánky s občerstvením.

Ale největší atrakcí byla obrovská horská dráha. Její délka dosahovala pěti kilometrů. Mezi obecnstvem byl také velmi oblíbený dlouhý a vysoký tobogán a čertovo kolo. Občas do Edenu zavítali černoši z Afriky. Semtam se nějaký Ital nechal vystřelit z kanonu. Eden nepřežil hospodářskou krizi na počátku třicátých let. V roce 1935 byla demontována horská dráha. Park do války už jen živořil.

Vstupní brána do zábavního parku vévodila reklama na firmu *Schicht* vyrábějící oblíbené *Schichtovo mýdlo s jelenem*

Populární byla i soutěž ve sportovním rybolovu

Největší atrakcí byla ohromná horská dráha, která byla zprovozněna rok po otevření Edenu v roce 1923

Zasláno e-mailem v letos v lednu neznámým odesílatelem

Zápisky od Pacifiku (2014-5)

Sděleno před časem uživatelům programu Microsoft XP, že dosavadní služba končí a vřele se jim doporučuje buď tzv. *update* a nebo nový počítač. Přítel, s nímž hraju pravidelně tenis, nemeškal a okamžitě zakoupil nový přístroj. Převedení všeho, co potřeboval, nebylo prý jednoduché a tak k pořizovací ceně přibyla další ... dohromady, jak sdělil, zaplatil 925 kanadských dolarů. Řekl jsem mu tehdy, coby uživatel stejného systému: „Nepanikuj, vyčkej času!“ Nevyčkal, zaplatil. Zatímco já, zvědav na to, co se stane, když budu pokyn igorovat, neudělal jsem nic. A vše nadále stejně dobře funguje, tedy občas musím být malinko trpělivý, ale čeho by neměl mít penzista více, než trpělivosti?

Stále větší počet lidí vydělává dneska ohromné sumy za své počínání. Je jich několik kategorií, omezím se ale jen na jednu. Profesionální tenisté a tenistky. I těm neslavnějším předchůdcům a předchůdkyním dnešních borců se ani ve snu nemohlo zdát, že by i ti, v první snad padesátce na hodnotícím žebříčku ATP, vydělali si během několika málo let miliony dolarů za svoje snažení.

Tedy... vycházím, snad bláhově, z názoru, že pokud diváci jsou ochotní zaplatit vstupné na turnaj, odměna se může vydat. Samozřejmě i televize zaplatí za umožnění přenosu turnaje a podobně. Co je mi ale dokonale proti mysli (už jsem o tom nejednou psal) je onen sponzoring! Hráč a nebo hráčka podepíše smlouvu, že budou nosit tričko té či oné firmy. Hráč, který dá na pixlu tenisových míčků svoji fotografii, je přebohatě odměněn. Příjem kupř. Federera a jiných z onoho sponzoringu firem nejednou převyšuje příjem získaný za výkony na kurtech. A našinec pak, když si jde koupit tenisky nebo tenisové míče, nezbytně musí pomoci jejich výrobci uhradit miliony dodané sportovci, jehož jméno nebo fotografie objevuje se na tom či onom zboží. Je zcela proti logice domnívat se, že firmy sepisující sponzorské smlouvy ve své snad možné filantropii, nesnaží se vydání milionů zaplacených tenistovi dostat zpět od svých zákazníků v podobě vyšší ceny tenisek či raket či míčku, než je jejich výrobní cena plus rozumný a logický obchodní zisk.

Nedávno jsem zakoupil tenisové míče s fotkou Federera na pouzdře a jejich kvalita není odpovídající jménu zobrazeného hráče, ač je mým tenistou oblíbeným a uznávaným. (Zde si

Životní jubileum Lubomíra Novotného

Každý měsíc, minimálně třicet tisíc českých a slovenských krajanů žijících v Severní Americe navštíví internetový portál www.czechevents.net. Za tímto internetovým portálem, informujících Američany a Kanadany českého původu o všech kulturních a jiných akcích v USA a Kanadě. stojí Lubomír Novotný, který je od roku 2007 hybnou silou *Czech North American Chamber of Commerce and Culture Inc.* Kromě propagace kultury se komora zaměřuje na podporu výuky českého jazyka. Nejnovějším projektem je podpora otevření české školy v Atlantě, ve státě Georgia, kde je organizace registrována.

Lubomír Novotný v roce 1989, brzy po *sametové revoluci*, odcestoval do Československa, kde si uvědomil, že nově osvobozená země potřebuje nejvíce pomoci v ekonomické oblasti. Po návratu do Toronta se zúčastnil založení Kanadsko-Československé obchodní komory, pro kterou se stal výkonným ředitelem. V této funkci uspořádal řadu misí, sympozií, seminářů a účastí na veletrzích a to jak v Kanadě tak v Československu (později, České republice). Pod záštitou ministerstva průmyslu ČR, Lubomír Novotný zahájil vydávání měsíčníku *Gateway to the Czech Trade*.

Jeho dalším úspěchem byla Česko-Severoamerická obchodní komora, která byla založena v Bostonu, Massachusetts dne 28. října 1998. U jejího zrodu stály klíčové osobnosti českého původu, pan Tomáš J. Baťa, světoznámý výrobce obuvi, a významný kanadský a mezinárodní průmyslník ing. A. Karel Velan.

Lubomír Novotný, který se dožívá 3. srpna 2014 osmdesáti let, vystudoval v Praze *FAMU*, obor televizní a filmová produkce. Do Kanady přišel v roce 1969, kde pracoval nejprve v *CFTO* a spolu s Mikulášem Kravjanským a Katarínou Lojekovou ze Slovenského národního divadla, založili úspěšnou divadelní skupinu *Theatre Black Box*, která získala vynikající recenze v tisku. Také produkoval filmy pro televizi. Pro *Simon Fraser University* ve Vancouveru natočil film o životním prostředí *We Are Running Out of Time*, za který v kanadské filmové soutěži získal cenu *Etrog* v kategorii nejlepšího propagačního filmu. Lubomíru Novotnému k jeho osmdesátým narozeninám blahopřejeme!

dovoluji odkázat pozornost čtenáře k pěkné úvaze pana Kuna *Peníze a bohatství* v minulém čísle Satellitu).

Stejně tak jsem si vědom toho, že to časté přemíst'ování tenistů v podstatě po celé zeměkouli, přes časová pásma a to často v krátkém čase, není asi nic blahodárného na jejich zdraví, ale, zdá se mi, že za takové nepohodlí jsou dost dobře odměněni. Poněkud jiná kategorie jsou kupř. hráči baseballu a nebo i basketballu. A nespočet hodnostářů, manažerů a podobně a také hudebníků, kteří dle mého názoru, mají s muzikou pramálo co společného.

Abych ale zůstal u sportovního tématu. Fotbalista Beckham. Naposledy, kdy jsem ho viděl hrát, nepředvedl nic, co by odpovídalo jeho příjmům. Letos ani za svou zemi na světovém mistrovství nenastoupil, pokud je mi známo.

Enough, je mi z možného pokračování malinko nanic ...

Douška: sportovní celebrity jsou ale, dle mého názoru, úplní svatouškové oproti mnoha ostatním démonům, o nichž se zmiňuje pan Vilém Kun ve svém příspěvku.

A ještě dodatek: samozřejmě oceňuji možnost sledovat v televizi přední tenisové turnaje. V těchto dnech se začal ten nejdůležitější, Wimbledon. A jako vždy, jeden může na obrazovce sledovat nejen zápasy těch nejskvělejších borců, ale i názory a moudrosti mnoha komentátorů a to mnohdy po dost dlouhý čas. A je jich požehnaně - na letošním Wimbledonu snad osm. Ti tam nesedí samozřejmě zadarmo. A dle mého názoru, nabízejí divákovi místo sledování zápasů své *zasvěcené úvahy*, snad pro někoho i zajímavé. Já ale dávám přednost přenosům zápolení. A je skutečně na co se dívat a to, dle mého názoru platí stejným dílem i o hře žen. I ony dnes připravují divákovi naprosto fantastickou podívanou. Ta je, bohužel, narušována těmi komentátory, kterých je stejně jako hráčů, kteří se proboují do čtvrtfinále a zřejmě na úkor vstupenky pro očitého diváka, neboť své rozumy nesdělují *zadara*.

Kromě pozitku, kterou mi způsobuje poslech hudby, která je mi blízká, její účinek je také v připomínkách minulých časů mladosti a znamenité energie vnímat svět kolem sebe, nádherných chvil prožívaných navzdory dohledu totalitních hodnostářů. Ano, podobný účinek má i dobová fotografie. Ale už nejednou jsem shledal, že hudba má v tomto ohledu možná větší vliv. Slyším melodii v těch dobách populární (i pro mne líbivou a působivou) a jakoby nějakým zázrakem ocitám se v tom minulém čase! Nejednou i s dívkou, slečnou, která, ocitajíc se se mnou na tanečním parketu, znamenala pro mne delší nebo kratší chvíli radosti, možnosti zapomenout na věci nepříjemné!

Dneska je dobře známá skutečnost, jak v minulých dobách budování socialismu v Čechách, na Moravě a na Slovensku

bylo postavení žen, pokud nebyly manželkami významných funkcionářů a nebo vynikajících odborníků, značně náročné, a navíc byly současně i matkami dětí.

Čas pokročil a totalita v zemích oné říše zla (R. Reagan) vymizela. A přesto, jak jsem se nedávno v místním vancouverském tisku dočetl k podobné situaci, den co den vyčerpávající tísní pro ženy střední vrstvy, dochází i zde, v Kanadě. A to nemluvím ani o těch, které jsou z toho či onoho důvodu svobodnými matkami.

Ubírá se tedy snad pokrok, hlavně tedy technický, který by měl život všem snaživým ulehčovat a tedy i ženám a matkám, špatným směrem? Obávám se, že je tomu právě tak. Ač mnohé rodiny vlastní ne jen jeden, ale i dva nebo i tři automobily, soubor televizí do každé místnosti a podobně, jak občas sdělují zasvěcení sociologové, přibývá valem stresu, zadluženosti a podobně. Ovšem, ve značné míře, dle mého názoru, problémy si způsobují ti, kteří je nakonec mají. Přeceňováním svých možností, výměnou jistých životních hodnot a cílů za jiné. Ano, problém, dalo by se říci, způsobují si sami. Není tomu tak ale vždy.

Zde se nabízí otázka, zda současná společnost se všemi jejími atributy, nezpůsobuje nemalým dílem podobnou situaci? (Myslím, že způsobuje).

Nejednou už jsem si připomenul moudrost, vtipnost, nadčasovost a stejně tak i humor textů J. Voskovce a J. Wericha k hudbě svého kolegy J. Ježka. Psali je v době, která se z poměrně dobré a slušný život slibující, ač nijak prostá nedostaků, valem proměňovala v horší.

Jak by asi na vývoj věci ve světě i doma reagovali ve svých skvělých textech dnes?

Když v několika poslednějších letech projíždím se ulicemi Vancouveru, při troše fantazie mám pocit, jakobych projížděl městem poškozeným poslední válkou, která v něm zanechala vybombardované prostory namísto domů. Bagry a jiné stroje nezbytně k demolici a jiné k budování, rostoucím počtem zvolna se blíží k dosud stojícím domům a budovám.

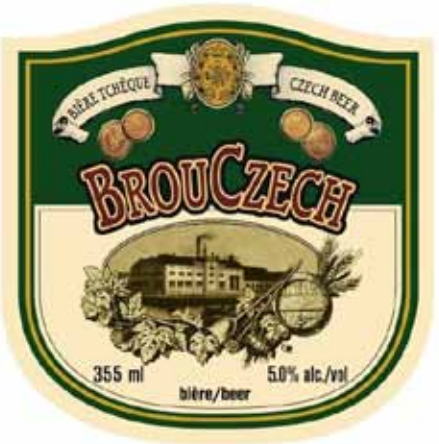
A hodnostáři města a provincie vesele ignorují názory obyvatelstva ve svém temném společenství s tzv. developery.

Tu zmocňuje se mne lítost, že nejsem z těch, kteří v jakémkoli věku a za jakýchkoli okolností jsou schopni opustit místo, které je stále více zbavuje bývalé radosti a vydat se na místo jiné, klidné a pěkné. Kupříkladu v Okanagan Valley v této provincii, taková místa jsou. Neboť elánu a sil k přesunu se už nedostává, ač k jednomu velikému (přes Atlantik) a druhému menšímu (z centra veliké Kanady na její pobřeží) už v minulosti došlo. Jenže, jak známo, časy se mění a lidé prý s nimi. Obávám se, že je to pravda. (Zkráceno)

Vladimír Cícha - Vancouver

BrouCzech - staronové české pivo

Pošmákněte si v Ontariu na lahodném zlatém ležáku z malého pivovaru v Nové Pace, který je zde od roku 1864

Můžete ho ochutnat v restauraci Praha na Masaryktownu ve Scarborough

K dostání je ve víc jak čtyřiceti prodejnách s pivem od Oshawy až po St. Catharines.

Rovněž v obchodech v Ottawě, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwoodu, Kitcheneru, Londonu Windsoru a v přilehlých oblastech!

Najděte si váš Beer Store na www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager a klepněte na “View Locations”

Nyní je snižená cena o 13 % .
při nákupu 24 láhví o dalších 9%!
Informace o pivovaru: www.novopackepivo.cz

abe

Fidlovačka

Když se řekne *Fidlovačka* vyjeví se mnohým několikery význam tohoto výrazu. Tak jednak je to německy *fedel*, což bylo jakési oblé dřívko, které ševci používali k dokončovací úpravě kůže, jakémusi jejímu vyhlazování. Dalším významem byly ševcovské slavnosti pořádané v Nuselském údolí, konkrétně na prostorné louce mezi tehdejšími Dolními a Horními Nuslemi. Kdy přesně tyto oslavy začaly, se nedochovalo, každopádně koncem 18. století jsou z Nuslí vytlačeny novou zástavbou a postupným zmenšováním luk a přilehlých vinic. Doba zániku slavností však zaznamenala i jejich poslední a největší slávu – tehdy totiž se staly Nusle dostupné novou železnicí Praha – Tábor. Přesto i tato sláva neměla dlouhého trvání a výstavba obytných domů zvítězila nad pořádáním lidové veselice, s názvem *Fidlovačka*. Nepomohlo ani vyhledání několika náhradních míst. Podle nejrozumnějších pramenů to bývala slavnost obrovská, pořádaná první středu po Velikonocích, zahajovaná ranním průvodem pražských mistrů ševcovských, tovaryšů a učedníků, čelo průvodu bývalo vyzdobené májkou a ševcovskými nástroji. Louka byla poseta kramářskými stánky, které nabízely všechno možné i nemožné, co k lidové veselici vždy patřilo. Vznik ševcovské slavnosti, *Fidlovačky* se neodvozuje pouze podle již popsaného oblého ševcovského vyhlazovacího dřívka, ale jsou i mnohem barvitější a pohádka připomínající vysvětlení. Jedním je i to, že sám císař Josef II. se měl v mládí vyučit ševcem a tento neuvěřitelný čin nadchl pražské ševce natolik, že monarchovi zhotovili dokonalý pár bor. Císař je za tento počín odměnil stříbrným stromečkem, na jehož větvíčkách byly pověšeny drobné stříbrné ševcovské nástroje včetně fidlovačky. V té době pracovali ševci i o sobotách a nedělích a drželi volno o „modrém pondělí.“ Koncem 18. století prý došlo ke změně – mistrovští ševci požadovali pro tovaryše a učedníky „modré pondělky“ zrušit. V dobách těchto pracovních bouří a stávek se prý definitivně stříbrný stromeček ztratil. A tehdy prý jakoby na truc proti zrušeným „modrým pondělkům“ vznikla myšlenka pořádání ševcovských jarních veselíc.

Lidová slavnost pražských ševců bývala nejživější a nejlidovější pražskou poutí. A také nejčestější, neboť v dobách kdy se konala, dávala pražská společnost přednost němčině – v Nuslích však zněla výhradně česká řeč. Také mnoho českých autorů zachytilo slavnosti ve svých dílech, mimo jiné i Josef Mánes. Mezi lidmi je však nejznámější Josef Kajetán Tyl, který se pokusil zdívatelnit tento kousek pražského života a jeho *Fidlovačka aneb žádný hněv a žádná rvačka* je do dneška proslavená především pro vlasteneckou píseň, kterou vložil do úst slepému houslistovi uprostřed posledního obrazu *Fidlovačky* a která se později stala základem pro naši národní hymnu. Autorem hudby a všech zpěvů byl František Škroup. Divadelní hra *Fidlovačka* oslavila svoji premiéru v roce 1834 ve Stavovském divadle a opakována byla jen jednou o rok později. Německá kritika nevyznívala vůči vlastenecké hře kladně, ale u českého obecnstva se setkávala výhradně s obdivem a také píseň *Kde domov můj* si trvale našla místo v paměti národa. V druhém představení si svou roli dohazovače Kozelky zahrál dokonce sám Tyl. Je s podivem, že druhé představení bylo nadlouho představením posledním. Teprve v roce 1917 se hra vrátila znovu - tentokrát na prkna divadla na Vinohradech, současně byla uvedena i v Brně a také od té doby již z divadelních repertoárů nezmizela.

V Nuslích v 19. století pomalu ale jistě vymizely louky a z Nuslí se stalo město se vším všudy – jen divadelní prkna mu chyběla. O jejich zřízení se zasloužil roku 1921 divadelník Stanislav Langer a to dokonce na své vlastní tehdejší dvoumilionové náklady. Langer se stal také prvním ředitelem divadla, které slavnostně otevřel dramatem *Drahomíra*. Divadlo mělo název *Tylovo divadlo v Nuslích*. Mělo osm set diváckých míst a stalo se první divadelní budovou postavenou v samostatném Československu. Šlo o jednodušší dřevěnou stavbu s podezdívkou, později ještě některé další dřevěné části byly nahrazeny zděnými. Langer však moc štěstí s divadlem neměl, lidé se sem nehrnuli, divadlo v nuselském údolí bylo dost špatně přístupné. Změna nastala, až když se stal uměleckým šéfem Ferenc Futurista, kterému se podařilo do souboru získat hvězdy jako třeba Mařenku Zieglerovou, Járu Kohouta nebo Jindřicha Plachtu. Hlavní důraz položil na operety a jedno s druhým nezklamalo a diváky chtivé zábavy, přitáhlo. V roce 1948 se divadlo přejmenovalo na divadlo *Na Fidlovačce*. Tylovo jméno šlo do dnešního Stavovského. Osud nuselského divadla se ale začal už pomalu spojovat se scénou v Karlíně. A znovu se v šedesátých letech divadlo přejmenovalo na „Hudební divadlo v Nuslích.“ Častá změna názvu se nikterak kladně na celkové návštěvnosti a hlavně kulturnímu podvědomí u lidí nesetkávala. Konceptně bylo rozhodnuto, že Karlín bude provozovat operety a Nusle aktuální komedie. Koncepce se však úspěšně nenaplnila a divadlo v Nuslích skončilo svou činnost v sedmdesátých letech 20. století, kdy už jeho prostory sloužily jen jako skladiště pro divadlo v Karlíně.

Divadlo v Nuslích začalo rychle chátrat, plány na jeho rekonstrukci sice existovaly, ale nikdo je nerealizoval. Divadlo se pomalu ale jistě začalo rozpadat, střechou prorůstaly brízky a další náletové rostliny a navíc jeho umístění v malém zastíněném a také neudržovaném parku přitahovalo do polorozpadlé budovy nejrozumnější individua. V takovémto stavu dostala městská část Praha 4 v roce 1993 budovu divadla do vlastnictví. Tomu, co by se mělo stát s chátrající budovou, věnovalo tehdejší vedení radnice nemalou pozornost, ale výsledky se stále žádné nedostavovaly. Radnice budovu nechala zakonzervovat a navíc hlídat, což se kladně projevilo alespoň v tom, že se z budovy stáhla nežádoucí individua. Také nechala prosvětlit okolní parčík. Opakovaně pro objekt hledala investora s tím, že chtěla zachovat v budově kulturní aktivitu.

Situace byla beznadějná až do roku 1995 kdy se objevila herečka Eliška Balzerová a herec Tomáš Toepfer a založili s dalšími deseti kolegy *Nadaci pro obnovu divadla Fidlovačka*. A dokázali nemožné. Televize udělala několik přenosů benefičního programu a lidé začali s obrovským zájmem vše sledovat. Nadace dokázala, že češství, vlastenectví, hymna, působily na lidi skoro obdobně jako při záchraně zlaté kapličky a doba kdy už neexistoval starý komunistický režim, k tomu napomáhala také. Během tří roků bylo divadlo zrekonstruováno a ke dni 28. října 1998 slavnostně zahájilo hrou *Fidlovačka, aneb žádný hněv a žádná rvačka*. Za počín znovuzzkříšení divadelního života v Nuslích, obdrželo divadlo cenu Thálie. Divadlo se později rozšířilo o další komorní scénu. Hlavní budova má 500 míst, komorní 160. Za 15 roků své činnosti uvedlo 85 premiér z toho 13 na scéně komorní. Hlavní koncepce je založená na činohrách a muzikálech – ty tvoří asi třetinu celého repertoáru. Za velmi úspěšné je třeba považovat zejména *Šumař na střeše*, *My Fair Lady*, *Jeptišky*. Z klasických děl *Lucernu*, *Hostinec u Kamenného stolu*, *Až naprší a uschne*, *Babičku*. V divadle nejsou žádní herci v trvalém angažmá – můžeme se zde setkat s výkony Elišky Balzerové, Michaely Budinkové, Ondřeje Brouska, Petra Rychlého, Ladislava Županiče a dalšími. Samozřejmě, že zlí jazykové nenechali bez povšimnutí především postavu Tomáše Toepfera a Elišky Balzerové. Různé kritiky si vzaly za vlastní předvést některé úvahy o vztazích účetnictví mezi *Nadací a Divadlem Na Fidlovačce*, které má charakter společnosti s ručením omezeným. Jaká je pravda jsem se nedozvěděla, každopádně je třeba zdůraznit, že český člověk je člověkem vysoce zvědavým a vždy mu nesmírně vadil a vadí úspěch toho druhého. A že oba herci, z jejichž iniciativy se opět narodila divadelní nuselská scéna, úspěšní v Nuslích byli, je více než skutečností.

Jana Fafejtová – Praha

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!
V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv
Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové
i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu
na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu
se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

Točený Pilsner Urquel a Czechvar
v západním Torontu!

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Akt - kresba

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net
e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Po třech letech triumf českého tenisu na nejslavnějším světovém turnaji

Kvitová znovu dobyla Wimbledon

Z Londýna od našeho zpravodaje JAROSLAVA KIRCHNERA

Tři roky urputné práce, hledání se a často i trápení. Za tři roky ale opět návrat čtyřiařdvacetileté Petry Kvitové na vrchol nejvyšší. A tím v tenisovém prostředí je jednoznačně Wimbledon. Turnaj, jehož historie se na jihozápadním předměstí Londýna začala v mužské podobě psát už v roce 1877 a ženy se k ní připojily jen o sedm let později. Před českým tenisem, který se v minulosti pyšnil takovými legendami jako Jaroslav Drobný, Jan Kodeš, Martina Navrátilová, Ivan Lendl, Hana Mandlíková nebo Jana Novotná, se svět tohoto megasportu opět poklonil. Před turnajem nikdo nečekal, že by blondatá rodačka z Bílovce mohla zopakovat svůj triumf z roku 2011. Přiblížme si, jak se tahle senzace zrodila?

Kvitová nastupuje jako šestá hráčka světového žebříčku, ovšem žádné přesvědčivé výsledky z poslední doby ji nezdobí. Snad i proto, že špatně nesla nedávný rozchod se svým přítelem a známým tenistou Radkem Štěpánkem... Navíc jí v cestě herním pavoukem stojí tři Češky. Možná by někdo řekl, že takové vylosování je výhodou. V případě Kvitové však nikoliv, neboť sama přiznává: „Nastupovat proti krajkánkám je pro mě vždycky složitě.“

Žádné škaradé slovo

Dodejme, že prestižní. V prvním setu úvodního kola proti Andree Hlaváčkové je to docela znát, ale ve druhém už jedné z nejlepších světových deblistik naděluje kanára, výsledek zní 6:3, 6:0 a rozjždí se rychlostí kulového blesku. Následně přechází ještě snadněji přes Němku Barthelovou 6:2, 6:0, ovšem už ve třetím kole je pro ni prubířským kamenem Američanka Venus Williamsová. Sice momentálně stojící na světovém žebříčku o pětadvacet příček níže, leč pětinasobná vítězka wimbledonské dvouhry, která hru na trávě stále znamenitě ovládá. Je to tvrdá a přesně dvouapůlhodinová bitva, v níž česká tenistka musí sáhnout na samé dno svých sil, aby se mohla radovat z velmi těsné výhry 5:7, 7:6, 7:5. Apropos už ve třetím kole svou účast končí po prohře s Francouzskou Cornetovou 6:1, 3:6, 4:6 i Serena Williamsová, vedoucí hráčka světového žebříčku a rovněž pětinasobná wimbledonská šampionka. Je to poprvé po osmi letech, co obě famózní sestry Williamsovy své wimbledonské účinkování končí už v prvním týdnu turnaje.

Kvitová pak za sebou nechává Číňanku Shuai Peng přesvědčivě 6:3, 6:2 a opět naráží na český odpor, tentokrát dvakrát za sebou. Ve čtvrtfinále na Barboru Záhlavovou-Strýcovou, kterou letošní Wimbledon zastihuje v životní formě. Vyniká aktivitou, skvělými voleji i stopvoleji, tráva jí vyloženě sedí a jako hráčka známá svými častými průpovídkami, ba nadávkami na kurtech, tentokrát za celý turnaj ze svých úst nevypouští jediné škaradé slovo... Mimochodem na důkaz toho ve třetím kole posílá domů aktuální světovou dvojku Číňanku Na-Li 7:6, 7:6 a o kolo později také bývalou světovou jedničku Dánku polského původu Wozniackou 6:2, 7:5. Vlastně až doposud to na kterémkoliv ze všech čtyř grandslamových turnajů nejdále dotáhla jen do třetího kola. Není tedy divu, že na svou adresu zdůrazňuje: „Teď vím, že se mohu srovnávat s nejlepšími tenistkami na světě!“

Z kvalifikace do osmifinále

Kvitová však Záhlavovou-Strýcovou přehrává 6:1, 7:5 a už si očividně libuje: „Když se postavím na trávu, vím, že dovedu svůj nejlepší tenis.“ Takže si i v semifinále absolutně věří na Lucii Šafářovou. Duel dvou nejlepších českých tenistek, které shodně hrají levou rukou, končí ve prospěch favorizované Petry 7:6, 6:1 a když si po utkání jdou stisknout své pravice, mají být obě na co hrdé. Mimochodem jejich kamarádský vztah není žádným společenským bonmotem, nýbrž realitou, která je ve vrcholovém ženském tenisu jevem téměř nevidaným... Po vítězství 7:6, 6:1 Kvitová prohlásí: „V prvním setu byla Lucka o něco lepší, ale v jeho závěru já šťastnější.“ Kvitovou v rozhodujících momentech drží velmi dobré podání. I tak ovšem Šafářová po svém životním výkonu, tedy stejně jako v případě Záhlavové-Strýcové, vždyť třeba ve třetím kole za sebou nechává finalistku letošního mezinárodního mistrovství Austrálie v Melbourne Slovenku Cibulkovou 6:4, 6:2, září štěstím: „Hrála jsem hodně agresivně a zlepšovala se zápas od zápasu.“

Nesmíme však zapomenout ani na další mimořádné překvapení, o němž se pro českou sportovní veřejnost postarala zatím neznámá tenistka, ještě ne dvacetiletá dívka narozená v Hradci Králové Tereza Smitková, kterou před Wimbledonem klasifikace WTA řadila až na 175. místo. Z kvalifikace prochází do hlavní soutěže a v ní uhrává tři kola! V boji o postup mezi nejlepšími šestnácti Jovanovskou ze Srbska v rozhodující sadě ztrácí nadějně vedení 4:2, potom naopak odvrací dva mečboly a se slzami v očích už téměř vyjadřující marnost přece jen proměňuje svůj až pátý mečbol - 4:6, 7:6, 10:8!!! A odkrývá své srdce: „Původně jsem nevěřila ani tomu, že se dostanu z kvalifikace. Teď si to užívám a je pro mě příjemné, když se mohu pozdravit s takovými hráčkami, jakou jsou Kvitová nebo Šafářová...“

Role se otočily

Smitková končí teprve ve čtvrtém kole právě na raketě Šafářové 0:6, 2:6, nicméně i ona se podílí na historických zápisech českého ženského tenisu nejen ve Wimbledonu, ale i v rámci všech grandslamových turnajů. Vůbec poprvé se čtyři české reprezentantky probojovaly do osmifinále a tři do čtvrtfinále! A dvě byly v semifinále stejně jako 1986 v Paříži Hana Mandlíková s Helenou Sukovou. Když tedy do této bilance nezahnujeme Martinu Navrátilovou, která absolutní většinu své brilantní kariéry absolvovala co by Američanka. Česká hrdinka Kvitová před finálovým střetnutím donekonečna musí odpovídat na otázku novinářů: Jak jste se za poslední tři roky změnila od chvíle, kdy jste tady tak senzačně vyhrála? „Tenkrát jsem si myslela, že to můj život nezmění, jenže opak byl pravdou. Najednou se ze všech stran na mě valil obrovský tlak a já mu podlehla. Proto se mně přestávalo dařit a v některých momentech jsem si už

Petra Kvitová

Foto zaslal Allen Mírko Fojtů

opravdu přestávala věřit, že bych někdy mohla dokázat ještě něco velkého.“ Ještě přichází dotaz: „Pořád jezdíte ve škodovce, jak jste nám tehdy říkala? „Už ne, teď mám BMW.“ Následuje opět tenisové zamyšlení: „Před třemi roky jsem ve finále proti mnohem zkušenější Šarapovové neměla co ztratit, zatímco nyní se role otočily a ve stejné pozici proti mně bude Bouchardová. Snad to nedopadne stejně...“

Víc než Stanley Cup

Dvacetiletá Kanadanka Eugenie Bouchardová postupně přehrává Slovenku Hantuchovou, Španělku Soler-Espinosovou, Němku Petkovičovou i další Němku Kerberovou a v semifinále finalistku nedávného mezinárodního mistrovství Francie v Paříži Rumunku Halepovou, která si před několika lety z herních důvodů nechala zmenšit své objemné poprsí. I Bouchardová ovšem na sebe koncentruje pozornost atraktivní mladé ženy, jejíž sexy fotografie ve dvojici s její sestrou-dvojčetem Beatricí kolují po internetu. Navíc media barvitě informují o tom, jak zápasy z její hráčské lóže bedlivě sleduje populární americký herec Jim Parsons a po nich vítězce zaslá blahopřejné i obdivné maily... Sama Bouchardová se nechává slyšet: „Dostat se do wimbledonského finále, je víc než Stanley Cup.“

Inu, možná, že se jednou kanadský tenis úspěchům kolébky ledního hokeje a jejímu proslulému javorovému listu skutečně vyrovná. Vždyť Kanada má další dva velmi perspektivní borce. Miloše Raoniče, který se narodil v bývalé Jugoslávii, dnešní Černé Hoře. Letos ve Wimbledonu prochází až do semifinále, kde ho teprve zastavuje Federer. Exparty je společně se Švýcarem Stanislasem Wawrinkou, který dominoval na letošním mezinárodním mistrovství Austrálie v Melbourne, s Australanem tmavé pleti Nickem Kyrgiose a Bulharem Grigorem Dimitrovem (ten první se ve Wimbledonu probojoval přes druhého nasazeného Nadala do čtvrtfinále a druhý přes obhájce loňského prvenství Murrayho do semifinále) a je pokládán za budoucí tenisovou hvězdu. A ještě Vaska Pospisila, který po boku Američana Jacka Socka udivuje prvenstvím v mužské čtyřhře, když ve finále vyzrávají nad deblovými suverény, americkými bratry Bobem a Mikem Bryany 7:5, 6:7, 6:4, 3:6 7:5. Jistě, jeho křestní i příjmení jsou velmi nápadná. Otec Václav a matka Míla ho sice přivedli na svět už na kanadské půdě, avšak česky se Vašek stále domluví.

Kanár na rozloučenou

Bouchardová v souboji o wimbledonský titul ale Kvitové nesáhá ani po paty. Petra do ní spouští neuvěřitelnou razanci i přesnost všech svých úderů a tlačí ji do stále větší pasivity. Suverenita Kvitové je ohromující a ve druhém setu dokonce nechává Kanadance zazpívat potupného kanára, jak tenisté říkají tomu, když protivník nedosáhne ani jedné hry. Tenhle výkon Kvitové se blíží tenisové dokonalosti! Do análů je zapsán šokující výsledek 6:3, 6:0 v čase pouhých pětapadesáti minut, což znamená nejrychlejší ženské finále po jednatřiceti letech. V roce 1983 Martina Navrátilová rozdrtila další Američanku Andreu Jaegerovou 6:0, 6:3 a utkání trvalo ještě o minutu méně... Devítinasobná wimbledonská královna Navrátilová

okamžitě Kvitové blahopřeje a dodává: „Vyhrála jsi podruhé a určitě ne naposledy!“ A zamýšlí se i Petra: „Určitě i teď na mě bude velký tlak veřejnosti. Snad ale už vím, co od toho mohu očekávat a naopak lidi ode mě...“

Mohla být sranda

Ani čeští muži se mezi wimbledonskou elitou neztrácejí. Zejména daviscupoví reprezentanti Radek Štěpánek i Lukáš Rosol svými vystoupeními na centrálním dvorci posvátného All England Clubu zanechávají ohromný dojem. Třebaže Štěpánek z předchozích jedenácti utkání se Srbem Novakem Djokovićem nevyhrál ani jediné, tentokrát se pere neskutečně tři hodiny a šestnáct minut. Třetí set z nepříznivého stavu 2:5 otáčí ve svůj prospěch, v tie-breaku také z 2:5 srovnává na 5:5, aby v něm nakonec podlehl 5:7 a celkově v zápase druhého kola 4:6, 3:6, 7:6, 6:7. Zejména závěr se pro diváky proměňuje v nezapomenutelnou show a Štěpánek k tomu se svým tradičním šprýmem dodává: „Kdybych býval čtvrtý set vyhrál, mohla to být ještě větší sranda...“ Ve stejném kole rovněž ve čtyřech setech Rosol pořádně trápí dvojnásobného wimbledonského vítěze a dokonce osminásobného šampiona z Paříže Španěla Rafaela Nadala, jehož před dvěma roky právě tady vyřadil. V tomto případě získává první set a v tie-breaku druhého za stavu 6:5 při Nadalově podání má výhodu setbolu! Po prohře 6:4, 6:7, 4:6, 4:6 si trochu posteskne: „Chyběl kousíček. Kdybych býval vedl 2:0 na sety, jsem si jistý, že bych vyhrál jako předloni.

Více se ale čeká od české jedničky Tomáše Berdycha. Tím spíše, že na svůj už jedenáctý Wimbledon přilétá v dobrém rozpoložení. Například v kalifornské poušti pózoval pro americký ESPN Magazine podobně jako předtím Venus Williamsová a jeho akty prý u čtenářek vzbudily dobrý dojem... Finalistu Wimbledonu z roku 2010 však letos už ve třetím kole vyřazuje výborně servírující Chorvat Čilić v pouhých třech setech 7:6, 6:4, 6:4 a Berdych pragmaticky hodnotí: „Zápas skončil už skoro za tmy, kdy nefungovalo jestřábí oko a také rozhodčí na čáře udělal hodně chyb, ale na to se nemohu vymlouvat. Čilić mně nedal šanci.“ Naproti tomu pozitivní je postup jednadvacetiletého Jiřího Veselého do třetího kola, v němž odehrává velmi důstojnou partii s už vzpomínaným Australanem Kyrgiosem. Přitom Veselý vstoupil do soutěže na divokou kartu a před Wimbledonem neodehrál jediný turnaj na trávě.

Dějiny se opakovaly

Až do loňska Velká Británie neuvěřitelných sedmasedmdesát let dychtila potom, aby její tenista stejně jako Fred Perry v roce 1936 dobyl Wimbledon. Před rokem se to konečně podařilo Andymu Murraymu za přispění trenéra Ivana Lendla, jenže od té doby se toho kolem britského hrdiny změnilo moc. Musel se podrobit operaci zad, dlouho nezaznamenal žádný výrazný úspěch, rozešel se s Lendlem a jako jeho nástupce přijal wimbledonskou vítězku z roku 2006 Amelii Mauresmovou, která se v minulosti veřejně přihlásila k homosexuální orientaci. To, že si se koučování vybral ženu, vzbudilo v celém světě údiv až posměch a britský miláček musel hodně vysvětlovat: „Je úplně jiným typem trenéra i člověka než Lendl, ale pevně věřím, že i ona mě může dostat hodně nahoru.“ Už na turnaji v londýnském Queen’s Clubu, který je obvyklou wimbledonskou generálkou, hned v prvním kole nestačil na Štěpánka a obavy se naplňují i při samotném Wimbledonu. Ve čtvrtfinále před zraky následníka britského trůnu prince Williama a jeho manželky Kate zcela propadá s Bulharem Dimitrovem 1:6, 6:7, 2:6. A omlouvá se: „Je to pro mě velké zklamání, hrál jsem mizerně. Teď si s Amelií musíme sednout a uvidíme, co bude dál...“

Přesto mužské finále má hvězdné obsazení a historici se chystají přepisovat dějiny. Proti Srbovi Novaku Djokovićovi stojí legendární Švýcar Roger Federer a kdyby jemu se podařilo vyhrát, vlastně už poosmé, v tabulkách by se odpoutal od Američana Petea Samprase, který sedmkrát vévodil v posledním desetiletí 20. století i od Williama Renshawa, který stejný počet vavřínů nasbíral už v osmdesátých letech 19. století! Je to opravdový vrchol turnaje a některé až neuvěřitelné výměny zvedají diváky ze sedadel. Dvaatřicetiletý Federer vzdoruje o pět let mladšímu protivníkovi stále vynikajícím pohybem, servisem, ale i úžasným citem v ruce, který využívá k nechytatelným volejům i kraťasům. Ve čtvrtém se za stavu 4:5 a 30:40 esem odvrací mečbol a střetnutí ještě posouvá do pětisetového dramatu. V jeho strhující koncovce Djoković přece jen uplatňuje o chloupek větší razanci i lepší kondici. A okamžitě po proměnění mečbolu hlásá do světa: „Tenhle triumf věnuji své budoucí manželce a dosud nenarozenému dítěti.“ S bývalou televizní komentátorkou Jelenou Ristićovou má slavnou svatbu v černohorském letovisku Sveti Stefan už čtyři dny po skončení Wimbledonu. Slavnostní ceremoniál po jeho vítězství nad Federerem 6:7, 6:4, 7:6, 5:7, 6:4 je velmi emotivní, avšak ještě větší aplaus při něm sklízí poražený! Dějiny ve Federerův prospěch se sice nepřepisují, leč opakují se po třech letech se stejnými jmény vítězů Novakem Djokovićem i Petrou Kvitovou!!!

Minislet

Ve dnech 27. – 29. června 2014, uspořádal Sokol Kanada hry, gymnastické závody, tanec, zábavu a to vše jsme nazvali MINI SLET. V prvé řadě bychom chtěli poděkovat MMI a jejímu presidentovi panu Františkovi Ječmenovi a paní Ivě Ječmenové, že nám umožnili pořádat hry právě na Masaryktownu a za ochotu s kterou s námi spolupracovali.

Privítali jsme mezi sebou velkou skupinu sokolů z Ameriky, kteří přijeli na naše pozvání. Starostka Americké obce sokolské sestra Jean Hruby, členové stejné organizace z Clevelandu a Chicaga. Starosta slovenského sokola USA bratr Joseph Bielecki, jednatelka Deborah Golden, náčelník a náčelnice Todd a Chris Yachytchyn a velká skupina sokola Ferrell, kterou vedl bratr Steve Banjak. Náčelník Dělnického Amerického Sokola z New Yorku William Powell se skupinou mladých sokolů.

První den večer, na přivítacím večíрку jsme se setkali s kamarády, které jsme neviděli i několik let. Jak příjemná a milá jsou tato setkání. Probrali program a potom jsme se odebrali k pomníku kde na stráni jsme zasadili sokolský strom, který barevně ladí v této skupině. Červené listy se krásně odrážejí od zeleně lípy, u které stromek stojí. Byla jsem překvapena dojetím mladých lidí kteří si předávali lopatu a přihazovali hlínu. Mládí je mládí a já než se rozhlédla byl autobus s mládeží pryč. Kam jeli? No přece se podívat na Blue Jays.

V sobotu od rána zápolili gymnasté na závodech o nejlepší místo a odpoledne se konal turnaj volejbalu. Po večeri byly předány medaile, my pak tančili a zpívali při hudbě Dušana Drobného no a mládež dala přednost hudbě D.J.

Neděle přivítala účastníky Česko-Slovenského dne a Mini Sletu zlatými paprsky, a příjemným větříkem na rozdíl od několika posledních let, které jsme prožili v dešti a chladu. Dopoledne probíhaly zkoušky a odpolední vystoupení se opravdu povedlo. Po programu MMI u pomníku převzal Sokol na čas program na zelené ploše trávníku. Jako první nastoupily naše děti, které pod vedením sestry Malysákové předvedly rozkošné cvičení na hudbu Večerníčku, po nich následovaly starší žákyně, jejichž sestavu složily Jenna a Sarah Syptákovy a pak následovaly ukázky na žíněnkách a mini trampolině. Slovenský Sokol USA předvedl skupinu žen, ve skladbě která znázornila život příchozích sokolů do Ameriky. Nakonec skupina 20 mladých sokolů z D. A.Sokola se představila 14 minutovou skladbou ” Chlapáci“ ze XIII. Vsesokolského sletu roku 2000. Velmi pěkně provedená a bylo vidět, provedená s radostí.

Tím program Sokola končil a začal program MMI. Slovenské národní kroje se rozehrály všemi barvami a Sokolové z Ameriky pomalu ale jistě odkládali odjezd domů. Nakonec jsme se přece museli rozloučit se slibem, že se brzy uvidíme.

Chtěla bych poděkovat všem sokolům Sokola Toronto za obětavou práci, náčelníkovi a náčelnici manželům Hříbovým z Montrealu a sokolům z Kitcheneru, tedy KWG, za účast. Není možné nejmenovat jednoho sokola, který byl všude, dělal vše co se dalo. Od malování bazénu, dovozu náradí z jednoho klubu do našeho a zpět, přivezení stromu, přípravy značek a to ještě účasti na závodech na náradí a hraní volejbalu. Děkujeme bratře Syptáku. Bez tebe by sokolské cvičení a slet, nebylo to pravé.

A protože jsme si dali slovo že se co nejdříve uvidíme, těšíme se na setkání při oslavách 150 let založení Sokola ASO v roce 2015, na slet Slovenského Sokola USA v Pittsburgu 29.6 – 3.7.2016, na slet ASO v Cedar Rapids ve státě IOWA v roce 2017 koncem června a pochopitelně na XVI. Vsesokolský slet v Praze v roce 2018, který se bude konat začátkem července. Tento slet bude zároveň oslavou stého výročí založení Československé republiky.

Zveme vás , pojed'te s námi, a zaručujeme že si každý rok přivezete kufr plný krásných vzpomínek!

Nazdar!

Anna Janoušová
Starostka Sokola Kanada

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME

A beautiful place to fly and dine

➤Bistro 26 Restaurant

➤Hangar Rentals

➤Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale

➤Self Serve Fuel Station

➤Runway Lights

➤Automatic Weather Observation Station (AWOS)

EDENVALE

Aerodrome

BISTRO

26

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112

www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at info@bistro26.ca

Repríza po 24 letech

Na začátku MS se mě jeden čtenář zeptal, jak si myslím, že dopadne šampionát. 17. června jsem tedy odpověděl, že do semifinále postoupí Holandsko, Německo, Brazílie a Argentina. To jsem tedy uhadl přesně. Jenže druhá část odpovědi zněla: *Finále bude Holandsko-Brazílie a Brazílie vyhraje v prodloužení, byl bych však radši, kdyby to bylo Holandsko.* A to jsem se tedy naprosto mýlil až na jednu malou výjimku, že finále půjde do prodloužení. Nebyl to můj jediný omyl při tomto šampionátu. Když v 88. minutě nastoupil na hřiště Mario Götze, který vystřídal Miroslava Kloseho a po několika vteřinách na hřišti vyslal na argentinskou branku propagační střelu, která se jen tak tak doplazila k argentinskému brankáři Romerovi, pomyslel jsem si něco o tom, že by to mohla být předehra ke slávě, kdyby to uměl jako jeho předchůdce. V ten okamžik jsem netušil, že to je zřejmě životní tah trenéra Joachima Löwa a byl to právě Mario Götze, který ve 113. minutě čili sedm minut před koncem druhého prodloužení, dostal přihrávku od Andreho Schürrleho a jako podle učebnice *Základu fotbalového hry*, stopil míč hrudním košem a poslal ho k levé tyči Romerovy branky. Bylo rozhodnuto. Marně se Messi snažil odvrátit antickou tragédii Argentinců. Jeho trestný kop mířil nad Neuerovu branku. Bylo rozhodnuto Německo, poprvé od znovusjednocení, se stalo mistrem světa. „Německo!“ a „Mistři světa!“ znělo v noci na pondělí Berlínem. Euforie vypukla krátce před nedělní půlnocí s gólem Maria Götzeho,

kteří v prodloužení rozhodl finálové utkání fotbalového mistrovství světa proti Argentině. Němci tentokrát odložili přísná pravidla o dodržování nočního klidu a ve světle ohňostrojů a za zvuků trubek vyrazili do ulic velkoměsta oslavit čtvrtý titul, na který čekali 24 let. Argentinci na vysněný třetí triumf z mistrovství světa nedosáhli, svou frustraci si proto fanoušci alespoň částečně vybili v centru hlavního města Buenos Aires. U národní památky Obelisk se sešly desetitisíce fanoušků, po výhře Německa 1:0 v prodloužení se stovky z nich pustily do šarvátok s policií. Mnou předpovídané finále Holandsko-Brazílie, bylo pouze soubojem o třetí místo. I v tomto souboji Holanďané zvítězili 3:0, ačkoliv dvě první branky byly na hranici regulérnosti. Je otázkou, zda faul v úvodu utkání Thiago Silvy na pronikajícího Robbena byl v pokutovém území. Van Persie však nařízenou penaltu bezpečně proměnil. Druhá branka Blinda byla rovněž problematická, protože se jednalo pravděpodobně o předchozí postavení mimo hru. Třetí branka Wijnalduma však byla naprosto regulérní. Kuriózní bylo, že Holanďané, kteří podukuovali během mistrovství útočný fotbal použili na šampionátu všechny tři brankáře. V poslední minutě totiž vystřídal Cilliesena v brance třetí brankář Worm, zatímco ve čtvrtfinále použil trenér van Gaal pro penaltu skvělého Krola z Newcastleu. Věčně druží Holanďané skončili tedy tentokrát třetí.

Německo vyhrálo po zásluze. Stalo se tak prvním evropským týmem, který vyhrál na americkém kontinentě. Po celý šampionát hrálo útočný fotbal a mělo problémy pouze s mužstvy z Afriky. S Ghanou hrálo 2:2, když dokonce v závěru prohrávalo 1:2 a s Alžírskem vyhrálo 2:1 až v prodloužení. Nezapomenutelný zůstane výkon ze semifinále, kdy Němci rozdrtili domácí Brazílii 7:1. Faktem je, že *kanárci* inkasovali čtyři branky během šesti minut (od 23. do 29. min), což se ve fotbale nestává, natož v semifinále MS. Brazilci na hřišti připomínali myš zhypnotizovanou kobrou a ze šoku se do konce šampionátu nedostali. V závěru šampionátu jsem byl rád, že nedošlo k penaltovému rozstřelu. Bylo jakousi spravedlností, že žádné mužstvo nevyhrálo dvakrát za sebou po střelbě ze značky pokutového kopu. Řecko sice vyhrálo problematickou penaltou proti Pobřeží Slonoviny, ale prohrálo následující zápas s Kostarikou. Ta pak prohrála při penaltovém rozstřelu s Holandskem a to prohrálo rovněž na penaltu v semifinále s Argentinou. Nešťastným týmem byla Bosna a Hercegovina, která vzdorovala finalistovi Argentině 1:2 a prohrála s Nigerií 0:1, když novozélandský rozhodčí neuznal regulérní branku Džeka. Sympatickým dojmem působilo mužstvo Chile, které mělo na dosah vítězství proti Brazílii. Ze střední Ameriky - ze zemí CONCACAF udělaly, kromě Hondurasu, všechny týmy, dobrý dojem: Kostarika, Mexiko i Spojené státy. Doufejme, že v budoucnu k nim přibude i Kanada.

Zklamáním byly naopak evropské velmoci Anglie, Itálie, Španělsko, Rusko a Portugalsko, které byly většinou vyřazené již po dvou zápasech, zatímco čest Evropy zachraňovali trpasličí Belgie a Švýcarsko. Obě země narazily právě na Argentinu. Velký otázník visí nad Francií, která prohrála právě s Německem 0:1, ale zanechala rovněž dobrý dojem. Příští MS se má konat v roce 2018 v Rusku, v zemi která dokáže investovat neuvěřitelné peníze do megalomanských podniků, ale zároveň dokáže utrhout krajíc chleba od huby svým poddaným.

Abe

NEW SUMMER 2014 EUROPE DESTINATION: PRAGUE!

EASTERN EUROPE - COACH TOURS

EARLY BOOKING PROMOTION

Book a Coach Tour 60 days or more before departure and save **\$300** per couple!

MEMBER OF: IATA, TICO, CTA

UNESCO TREASURES

Discover Czech Republic along with 7 Unesco World Heritage Sites

9 DAYS, 7 NIGHTS - 12 MEALS - 7 HIGHLIGHTS

PRAGUE, CESKE BUDEJOVICE, BRNO

\$1679

JUNE 17. + 565.61 TXS/FEES

CENTRAL EUROPE PAST AND PRESENT

Czech Republic, Germany Poland

16 DAYS, 14 NIGHTS - 22 MEALS - 12 HIGHLIGHTS

PRAGUE, OLOMOUC, BRNO, WROCLAW, KRAKOW, DRESDEN & BERLIN

\$3239

JUNE 17. + 565.61 TXS/FEES

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto

Tel: 416 504 3800

Toll Free: 1 800 825 7577

Fax: 416 598 1311

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

BOOK NOW AND SAVE

TRAVEL INC.

827A Bloor St. W.

Toronto, ON M6G 1M1

Vám ponúka

cestovanie

do celého sveta!

Spolahľivo vybavíme

Od 17. června 2014

nový prímý let

každé úterý

Toronto-Praha!

Volejte

Annu Zapletalovou

Tel.: (416) 537-7698

e-mail: Tatratravel@hotmail.com

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Bloor St. W. Danforth Ave.

Ossington Ave. Broadview Ave.

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Signature Realty

Rosti Brankovsky

Broker

Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?

Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?

Když vidíte inzerát nebo nápis Dům na prodej. Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty

Independently owned and operated brokerage

416/443-0300 - direct 416/443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

Average Home Prices - March

in the Greater Toronto Area

